

- Wzrost liczby studentów zagranicznych na uczelniach, a także większa mobilność kadry akademickiej – w ramach wyjazdów naukowych, szkoleniowych, czy w celu prowadzenia zajęć na uczelniach partnerskich.
- Powstająca inicjatywa Europejskiego Obszaru Badawczego będzie starała się zapewnić stały kontakt oraz mobilność między sektorem edukacji i sektorem przedsiębiorstw. Sektor przedsiębiorstw również coraz częściej będzie obecny na uczelniach w formie gościnnych wykładów, warsztatów czy wprowadzania do oferty studiów własnych przedmiotów.
- Wzrost znaczenia mechanizmów rynkowych w zarządzaniu w sektorze edukacji polegających na alokacji funduszy zgodnie z zasadami konkurencji, wzrost w zakresie komercjalizacji badań naukowych.
- Jedną z rekomendacji części środowiska naukowego jest konsolidacja uczelni wyższych i tworzenie uniwersytetów badawczych działających w formule związków uczelni, co pozwoliłoby na uzyskanie znacznie większego potencjału naukowego. Dzięki proponowanym zmianom pojawiłyby się np. możliwości zapraszania na polskie uczelnie nie tylko pojedynczych naukowców, ale także całych zespołów badawczych. Ponadto wówczas polskie uczelnie miałyby szanse na zajęcie znacznie wyższych lokat np. w rankingu szanghajskim.

2.1.2. Podstawa prawna działania szkół wyższych w Polsce

Szkoły wyższe w Polsce działają na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005 roku (Dz. U. 2005 Nr 164 poz. 1365 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Zgodnie z art. 4. ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym uczelnia jest autonomiczna we wszystkich obszarach swojego działania na zasadach określonych w ustawie tj.:

- Uczelnie kierują się zasadami wolności nauczania, badań naukowych i twórczości artystycznej,
- Uczelnie, pełniąc misję odkrywania i przekazywania prawdy poprzez prowadzenie badań i kształcenie studentów, stanowią integralną część narodowego systemu edukacji i nauki,
- Uczelnie współpracują z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w zakresie prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz podmiotów gospodarczych, w wyodrębnionych formach działalności, w tym w drodze utworzenia spółki celowej, a także przez udział przedstawicieli pracodawców w opracowywaniu programów kształcenia i w procesie dydaktycznym.

W toku reformy szkolnictwa wyższego, uczelnie zostały m.in. zobowiązane do konstruowania programów kształcenia w kontekście efektów kształcenia oraz do pełnej przejrzystości systemów egzaminacyjnych pozwalającej wykazać, że wszyscy studenci, którzy otrzymali dyplom, rzeczywiście osiągnęli wszystkie zakładane w programie studiów efekty kształcenia. Z drugiej strony, uczelnie uzyskały nieskrępowaną centralnymi standardami swobodę kreowania kierunków studiów.

Od 2005 roku w Polsce funkcjonują szkoły wyższe zawodowe i ogólnoakademickie. Uczelnie zawodowe to te, które nie posiadają ani jednego uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, a ich głównym zadaniem jest przygotowanie absolwentów do praktycznego wykonywania zawodu. Obok uczelni publicznych funkcjonują uczelnie niepubliczne.

W lipcu 2014 r. Sejm przyjął ustawę o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym - oraz o zmianie niektórych innych ustaw przygotowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Głównym celem nowelizowanych przepisów jest lepsze przygotowanie studentów i absolwentów do wyzwań rynku pracy, poprzez np. obowiązkowe, 3-miesięczne praktyki na studiach o profilu praktycznym. Wprowadzony ma zostać również ogólnopolski system monitorowania losów zawodowych absolwentów, realizowany przez MNiSW w oparciu o dane z ZUS, wsparcie uczelni w okresie niżu demograficznego oraz priorytet finansowy dla infrastruktury badawczej o strategicznym znaczeniu dla rozwoju Polski. Nowelizacja ma na celu również stworzenie możliwości uznawania kwalifikacji uzyskanych poza systemem szkolnictwa wyższego – na kursach,